

Arrest

nr. 312 653 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDENHOVE *loco* advocaat F. VAN DER SCHUEREN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 3 januari 2020, diende op 12 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 26 januari 2017 en in Nederland op 20 februari 2019 (Eurodac).

1.2. Op 9 januari 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 10 januari 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/04/2021
Overdracht CGVS: 26/04/2021

Uw eerste persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 2 mei 2023 van 13.09 uur tot 15.49 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Van der Schueren Falke was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd, omwille van communicatieproblemen, een tweede keer gehoord met behulp van een tolk die het Edo machtig is op 31 mei 2023 van 13.36 uur tot 17.41 uur op de zetel van het CGVS. Uw advocaat, meester Van der Schueren Falke was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd opnieuw gehoord op 12 juli 2023 van 13.40 uur tot 16.16 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd ook toen met tolk in het Edo gevoerd. Uw advocaat, meester Van der Schueren Falke was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] maart 1997 in Ekpoma, Edo State. U spreekt Edo, Engels en Esan. U woonde bij uw grootouders in Uhi gedurende 5 à 6 jaar. Daarna woonde u voor zo'n 2 jaar bij uw vader in Ekpoma. Vervolgens verbleef u afwisselend bij uw moeder en oudere broer in Benin City, alsook bij uw vriend N.(...) E.(...) O.(...) (verder N.(...)) in Ogida. U reisde tevens met deze vriend naar Ekpoma en Iguoriakhi. Samen met N.(...) woonde u ook nog ongeveer 3 jaar in New Benin vooraleer jullie eind 2010/begin 2011 verhuisden naar de Upper Lawani Road. In Nigeria volgde u een tweejarige opleiding bij Alumaco en verdiende u geld als voetballer, verkoper van kippen en kalkoenen en werkte u ook in een carwash. In december 2013 vond er een gevecht plaats op een werf waar u samen met uw vriend en sektelid M.(...) aan het werk was. Er ontstond een gevecht nadat er aan M.(...) werd meegedeeld dat er geld niet werd ontvangen, alsook werd gevraagd om de werken op de werf te stoppen. Tijdens het gevecht werd M.(...) aan het hoofd geraakt en kwam hij ten val. U raakte gewond aan uw oog en vluchtte weg. U werd drie dagen na het incident gehoord door de politie en deze deelde u mee dat M.(...) overleed. U werd 2 à 3 weken later opnieuw uitgenodigd door de politie, maar ging op deze uitnodiging niet in. U verliet in december 2013 Nigeria en reisde naar Libië. U keerde in april 2015 terug naar Nigeria omwille van uw voetbalcarrière en omdat u dacht dat alles wat er voordien was gebeurd was gaan liggen. U verbleef toen tot juni 2016 bij de grootvader van N.(...) in Iguoriakhi, Edo State. U verdiende er geld met het werken op het veld. In juni 2016 heeft u Nigeria opnieuw verlaten na een verblijf van één week in Benin City bij uw vriend N.. U keerde terug naar Libië en reisde uiteindelijk door naar Italië waar u in 2016 of 2017 internationale bescherming verzocht. Uw verzoek om internationale bescherming werd afgewezen, doch verbleef u nog tot 17 februari 2019 in Italië. Vervolgens reisde u naar Nederland waar u aankwam op 18 februari 2019 en op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Het verzoek om internationale bescherming werd in Nederland afgewezen aangezien de Italiaanse autoriteiten verantwoordelijk werden geacht voor de terugname op grond van artikel 18 1b van de Dublinverordening. U besloot uiteindelijk na 10 maanden Nederland te verlaten. Op 3 januari 2020 kwam u in België aan waar u uiteindelijk op 12 april 2021 een verzoek tot internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u (1) een politieverslag, (2) een betalingsontvangst, (3) een verklaring waarin uw vader stelt dat u zijn zoon bent, (4) een certificaat van identificatie, (5) een document met betrekking tot een paspoortaanvraag, (6) een overlijdensakte van uw moeder en (7) een overlijdensakte van uw broer neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds. Op 26/07/2023 werden de kopieën van de notities van het eerste, tweede en derde persoonlijk onderhoud naar u opgestuurd. Er werden hierover geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met

de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouden (verder NPO) d.d. 2/05/2023, 31/05/2023 en 12/07/2023.

Naar de notities van het eerste onderhoud van 2 mei 2023 zal verwezen worden via de afkorting "NPO1". Naar de notities van het tweede onderhoud dat plaatsvond op 31 mei 2023 zal verwezen worden door middel van de afkorting "NPO2". Naar de notities van het derde onderhoud dat plaatsvond op 12 juli 2023 zal verwezen worden door de afkorting "NPO3".

Doorheen uw verklaringen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden door sekteleiden, alsook gearresteerd te worden door de Nigeriaanse politie (NPO2, p.19) omwille van een gevecht dat zich eind 2013 heeft afgespeeld op een werf waarbij u, uw vriend en sektelid M(...), alsook andere sekteleiden betrokken waren (NPO2, p.12, 15 + NPO3, p.3).

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat u, ondanks uw beweerde vrees voor vervolging naar aanleiding van een incident in 2013, toch bent teruggekeerd naar Nigeria. U verklaart in 2015 te zijn teruggekeerd naar Nigeria, omwille van uw voetbalcarrière en omdat u dacht dat alles was gaan liggen (NPO1, p.8 + NPO2, p.5). U verduidelijkt hierbij dat normaal gezien, in Nigeria, problemen met sekteleiden na een tijdje afkoelen (NPO2, p.5). U stelt van april 2015 tot juni of juli 2016 in Nigeria te hebben verbleven (NPO3, p.8). In de eerste week na uw terugkomst in Nigeria verbleef u op Textile Mill Road bij E.(...) (NPO3, p.8-9). Na een straatgevecht tussen sekteleiden waarbij u noch uw vriend betrokken waren besloot uw vriend dat jullie naar het dorp van zijn grootvader zouden gaan (NPO3, p.9). U verbleef in Iguoriakhi, bij de grootvader van uw vriend, van april 2015 tot aan uw tweede vertrek uit Nigeria in juni 2016 (NPO2, p.6). In Iguoriakhi hielp u de grootvader van uw vriend, bewerkte u veld voor anderen en stelt u geen problemen te hebben gekend (NPO3, p.10). U verklaart dat er vóór uw tweede vertrek uit Nigeria in 2016 niets is gebeurd (NPO2, p.17). Het feit dat u terugkeert naar uw land van herkomst waar u beweert een gegronde vrees te hebben voor vervolging relativeert reeds de door u naar voren geschoven vervolgingsfeiten en de vrees die daarmee gepaard gaat. De vaststelling dat u verklaart na een gevecht tussen sekteleiden waarbij u noch uw vriend betrokken waren (NPO3, p.9), naar Iguoriakhi te zijn vertrokken en daar ruim een jaar zonder enige problemen te hebben verbleven (NPO3, p. 10), leidt bovendien slechts tot de conclusie dat u Nigeria in elk geval in 2016 geenszins verlaten heeft naar aanleiding van een concrete vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Verder kan het CGVS niet inzien waarom u in 2013 Nigeria heeft verlaten.

4 à 5 dagen na het incident op de werf (NPO3, p.5) werd u gebeld door uw huisbazin die u louter meedeelde dat sommige jongens naar uw verblijfplaats op Ogie Street 14 kwamen (NPO3, p.4-5). Op dezelfde avond werd u ook door uw buurman gebeld die u vertelde dat sommige jongens u zochten en dat hij wist hoe laat het was (NPO3, p.5). Deze buurman raadde u aan om niet naar huis te komen (NPO3, p.5). U bevond zich op dat moment bij uw schoonzus waar u naartoe trok voor de verzorging van uw oog (NPO2, p.9 + NPO3, p.4-5). U antwoordde uw buurman dat u zich op een veilige plaats bevond (NPO3, p.5). 2 à 3 dagen na de laatste telefoon van uw buurman kreeg u opnieuw een oproep van hem met de boodschap dat ze waren teruggekomen (NPO3, p.5). Het CGVS merkt hierbij op dat u niet aanwezig was wanneer sommige jongens een bezoek brachten aan uw verblijfplaats. Dat sommige jongens naar u vroegen, vernam u via en dit is niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, wat wordt bewezen door het feit dat u ook nog 3 dagen bij uw schoonzus verbleef tot uw vertrek uit Nigeria (NPO2, p.9-10). Via via vernam u dus dat mensen naar u zochten, doch verklaart u nooit persoonlijk te zijn benaderd door Eiye leden (NPO2, p.17). Dat de mensen u zochten in verband met het incident met M(...), is bovendien slechts een veronderstelling, gebaseerd op de vaststelling dat er voor het incident op de bouwwerf niemand naar u vroeg en erna wel (NPO3, p.11).

Bovendien deed u geen beroep op de autoriteiten in uw land van herkomst om deze bezoeken aan uw adres aan te geven noch om uw zaak op te volgen. U stelt geen aangifte te hebben gedaan, omdat de politie op zoek was naar u en u wist dat ze u zou arresteren (NPO2, p.17). U verduidelijkt dat de politie kon denken dat u ook een sektelid was, en dat, wanneer ze dit te weten komt, ze je niet vrij laat, tenzij je geld hebt (NPO2, p.18). Desondanks bent u gehoord geweest door de politie in verband met het incident op de werf en vertelde u hen wat er was gebeurd (NPO2, p.12 + NPO2, p.14). U zocht echter, na uw vertrek uit Nigeria, geen contact met de Nigeriaanse politie (NPO3, p.8 + NPO3, p.12). Nochtans kan er van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat hij zijn situatie in zijn thuisland opvolgt, zeker wanneer een zaak lopende is bij de politie (NPO3, p.12). De desinteresse die u in informatiegaring over uw zaak

demonstreert lijkt weinig congruent met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden.

Bovendien blijken uw verklaringen betreffende het incident op de bouwwerf en de ondervraging door de politie niet geloofwaardig te zijn. Zo past u de timing van verschillende gebeurtenissen naargelang het onderhoud aan. Aanvankelijk stelt u dat het incident op de werf plaatsvond op 12 december 2013 (NPO2, p.15). Tijdens het derde onderhoud stelt u niet goed te zijn in het herinneren van data, maar verklaart u uiteindelijk toch te weten dat het op 4 of 5 december was (NPO3, p.6). Er kan door het CGVS niet worden ingezien waarom u de exacte datum tijdens het vorige onderhoud nog zou weten en tijdens het derde onderhoud plots niet meer, en waarom u bovendien tijdens datzelfde laatste onderhoud de datum wijzigt naar 4 of 5 december, zeker aangezien u de protection officer spontaan corrigeerde tijdens het tweede onderhoud en specifiek aangaf dat het gevecht op de bouwwerf op 12 december 2013 plaatsvond (NPO2, p.15).

Daarnaast past u ook de timing van de ondervraging door de politie aan. Gesteld dat het incident op de werf op 12 december 2013 plaatsvond (NPO2, p.15) verklaart u ondervraagd te zijn geweest door de politie op 14 of 15 december 2013 en één week later opnieuw te zijn uitgenodigd per telefoon voor een verhoor waar u verder geen gevolg meer aan gaf (NPO1, p.11 + NPO2, p.8-9).

U verandert deze vorige verklaring wanneer u tijdens het derde onderhoud stelt dat het incident zich op 4 of 5 december op de werf afspeelde (NPO3, p.6), u 3 dagen later of 2 nachten later voor de eerste keer werd gehoord door de politie (NPO3, p.5-6) en u uiteindelijk pas na 2 à 3 weken opnieuw én per telefoon werd uitgenodigd door de politie (NPO3, p.7). Het feit dat u zowel het incident op de werf als uw ondervraging door de politie verschillend in de tijd situeert naar gelang het onderhoud doen reeds vermoeden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij het incident op de werf, laat staan bij uw ondervraging door de politie en de daaropvolgende uitnodiging voor verhoor.

Uw tegenstrijdige verklaringen over uw vlucht vanop de werf maken uw betrokkenheid bij het incident op de werf nog meer ongeloofwaardig. Tijdens het tweede onderhoud op het CGVS verklaart u namelijk gevlucht te zijn met N.(...), M.(...) en P.(...) (NPO2, p.14). U past echter deze vorige verklaring, waarin het initieel over 4 personen in totaal ging, aan tijdens uw derde onderhoud voor het CGVS. Daar stelt u plotsklaps dat het over 5 personen in totaal gaat en verandert u bovendien de namen van deze personen waarmee u bent gevlucht. Zo heeft u het tijdens uw derde onderhoud over M.(...), C.(...), S.(...) en P.(...) (NPO3, p.3). U maakt hier dus geen melding meer van N.(...) en stelt expliciet dat er geen andere personen zijn gevlucht dan diegenen die u heeft opgesomd (NPO3, p.3). Geconfronteerd met deze verschillen in het aantal personen waarmee u bent gevlucht en de namen van deze personen, stelt u slechts dat N.(...) daar niet bij was, er geen deel van uitmaakte (NPO3, p.12), maar geeft u geen afdoende verklaringen voor deze duidelijke tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor het CGVS.

Wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw betrokkenheid bij het incident op de werf en de ondervraging door de politie nog meer uitholt is het door u neergelegde document. Het betreft een politieverlag waarin F.(...) O.(...) een geval van moord/cultisme rapporteerde bij de politie op 12 december 2013 (zie groene map in administratief dossier + NPO2, p.18). Wat meteen opvalt is dat er nergens in het verslag melding gemaakt wordt van de datum waarop het incident op de werf zich afspeelde. Er wordt wel melding gemaakt van het feit dat u op 14 december 2013 werd ondervraagd en na 3 uur werd vrijgelaten, toen bleek dat u niet betrokken was bij "de daad". Deze laatstgenoemde vermelding is op zich al vreemd, aangezien het politieverlag werd opgesteld op 12 december 2013 en de ondervraging pas later, namelijk op 14 december 2013 plaatsvond. Ook staat er in het verslag dat de politie u, na enkele dagen, een uitnodigingsbrief stuurde zodat u zich zou melden bij het politiebureau, terwijl u eerder voor het CGVS verklaarde telefonisch op de hoogte te zijn gesteld door de politie (NPO2, p.9). Deze passage in het politieverlag stemt dus niet overeen met uw eerdere verklaring die u aflegde voor het CGVS over de uitnodiging die u ontving van de politie.

Het CGVS merkt op dat het politieverlag dat u neerlegde voor het CGVS, en dat bovendien een document van een officiële instantie is, toch wel erg slordig werd opgesteld. Dat bewijst ook het abrupt gebruik van de ik-vorm in dit verslag, en dit terwijl het politieverlag is gebaseerd op verklaringen van F.(...) O.(...). De eerste keer werd er in de ik-vorm geschreven wanneer er sprake was van betrokkenheid bij het gevecht op de werf. Ervan uitgaande dat het hier nog om F.(...) O.(...) gaat (de persoon die de verklaringen aflegde aan de politie op 12 december 2013), is dit zeer opmerkelijk te noemen, omdat u voor het CGVS stelt dat F.(...) niet betrokken was bij het incident op die bouwwerf (NPO3, p.14). Het kan natuurlijk ook over uw eigen betrokkenheid bij het incident gaan, maar ook dan blijft het vreemd dat de ik-vorm in het politieverlag wordt gebruikt, daar waar eerder steeds in de derde persoon werd geschreven. In het politieverlag staat er ook expliciet "I O.(...) J.(...)", hoewel er eerder, maar ook later in dit verslag in de derde persoon, namelijk in naam van F.(...) O.(...) wordt geschreven.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u aan dit politieverlag bent geraakt zijn niet aannemelijk. U stelt aanvankelijk dat G.(...) u in contact bracht met J.(...) O.(...), een politiemedewerker die u niet kent (NPO2, p.11). Tijdens het derde onderhoud op het CGVS verklaart u plots dat G.(...) voor de politie werkt, J.(...) uw vriend is en dat het J.(...) was die u in contact heeft gebracht met de inspecteur (NPO3, p.15). Deze intern tegenstrijdige verklaringen over het verkrijgen van het politieverlag komen de geloofwaardigheid van de beweerde feiten en hun nasleep alweer niet ten goede. Bovenvermelde vaststellingen over het door u neergelegd document leggen de incoherenties bloot tussen het document en uw verklaringen voor het CGVS en halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit.

Ook uw beperkte kennis over één van de actoren van de vervolging, namelijk de Eiye sekteleiden, bevestigt dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas en de daarmee samenhangende vrees voor vervolging door hen. Er werd u gevraagd waarom u denkt dat de mensen die naar de werf zijn gekomen waarschijnlijk ook sekteleiden zijn (NPO2, p.15). Hierop stelt u dat het probleem ontstond door 2 verschillende sektes en dat M.(...), bij aanvang van het gevecht, de code van zijn sekte (Ayiz) riep, namelijk "Ajabrakata" en dat de andere personen de code van hun sekte (Eiye) riepen (NPO2, p.15-16). Toch kan u zich de code van de andere sekte niet herinneren (NPO2, p.15). U verklaart nochtans dat het Eiye was die u zocht en dat u het onderscheid tussen de sektes kan maken, omdat u op straat opgroeide (NPO2, p.16 + NPO3, p.4). U hierop gevraagd hoe u het onderscheid maakt, verklaart u dat, wat ze roepen anders is, herhaalt u dat het bij Ayiz "Abrakadabra" is, maar valt het ook op dat u het verschil met de andere sekte niet kan verwoorden (NPO2, p.16). Bijgevolg toont u in het geheel niet aan hoe u dan ontdekte dat de personen die aanwezig waren op de werf, die het gevecht veroorzaakten én die uw vervolgers zijn, Eiye sekteleiden zijn. U kan uw bewering dat u het 'weet en kan zien, omdat u op straat opgroeide' (NPO2, p. 16), dus geenszins hardmaken.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend. U gevraagd waarom u pas een verzoek om internationale bescherming indiende op 12/04/2021, hoewel u reeds in België bent aangekomen op 3/1/2020, stelt u dat er u in Nederland werd gevraagd om naar Italië terug te gaan, u bang was en u niet naar Italië wilde terugkeren (NPO2, p.19). U stelt expliciet dat u illegaal wilde blijven en nog geen asielaanvraag indiende, maar in die periode wel wat klusjes deed (NPO2, p.19). Dit is echter geen afdoende reden voor dit laattijdig verzoek om internationale bescherming. Het feit dat u meer dan één jaar heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, bevestigt nogmaals en ten overvloede dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, dient het volgende te worden vastgesteld:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het

federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State waar u geboren bent en tevens heeft gewoond (zie 'verklaring DVZ', p. 6 en NPO1, p. 5-7 + NPO2, p.3-6), actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer:

(1) een politieverslag dat reeds supra werd besproken en dat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen versterkt, (2) een certificaat van identificatie d.d. 26/5/2022, (3) een document met betrekking tot een paspoortaanvraag d.d. 26/5/2022, (4) een affidavit d.d. 26/5/2022 waarin uw vader stelt dat u zijn zoon bent, (5) betalingsontvangsten d.d. 01/07/2022: op het A4 blad staat 300.00 naira en op het klein papiertje staat 300 "K", waardoor kan worden opgemerkt dat er op het A4 blad een "0" vergeten lijkt te zijn, aangezien u ook in het derde onderhoud sprak over een bedrag van 300.000 (NPO3, p.14), (6) een overlijdensakte van uw moeder L.(...) J.(...) met de informatie dat zij overleed op 23/10/2022. Nochtans verklaarde u voor het CGVS dat zij 1 of 2 weken na uw broer overleed en dat haar naam A.(...) of S.(...) was (NPO1, p.9), (7) een overlijdensakte van uw broer O.(...) O.(...) F.(...). Geen van deze documenten is van die aard dat ze de teloorgegane geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;*
- artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;*
- de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de motiveringsplicht;*
- artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- artikel 62 van de Vreemdelingenwet;*

- de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat verzoeker in Nigeria beschouwd wordt als een sektelid bij Ayiz, de sekte waartoe zijn vriend, M. toebehoorde. Nochtans werpt verzoeker verschillende keren tijdens zijn persoonlijk onderhoud op dat de sekteleiden van Eiye, die bij het gevecht in 2013 betrokken waren, menen dat hij ook tot de Ayiz sekte, één van de rivalen van de Eiye sekte, behoort. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Deze veronderstelde betrokkenheid bij de Ayiz sekte en het daarbijhorende sektegeweld vormt de kern van de gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Nigeria. Verzoeker zijn vrees om bij een terugkeer vermoord te worden door de sekteleiden van Eiye of gearresteerd te worden door de Nigeriaanse politie vloeit hieruit voort.

Artikel 48/3, § 5, van de Vreemdelingenwet schrijft uitdrukkelijk voor dat bij de beoordeling van de gegrondheid van de vrees voor vervolging het niet relevant is welke sociale kenmerken verzoeker werkelijk heeft, indien deze kenmerken hem door de actor van vervolging worden toegeschreven. De beoordeling van de vrees van verzoeker in het licht van zijn toegeschreven sociale kenmerken, namelijk het behoren tot de Ayiz sekte in Nigeria, ontbreekt volledig in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing schendt hierbij de zorgvuldigheidsverplichting flagrant. Deze onzorgvuldigheid, waarbij een kernelement van de asielaanvraag van verzoeker genegeerd wordt, is op zichzelf reeds voldoende om de bestreden beslissing te vernietigen.

Ten tweede en hierbij aansluitend neemt de bestreden beslissing de culturele praktijken die in Nigeria heersen, niet in aanmerking. Door de verklaringen van verzoeker omtrent de gevolgen van het gevecht in 2013 te bestempelen als niet zwaarwichtig genoeg, negeert de bestreden beslissing de realiteit van het sektegeweld in Nigeria. Uit landeninformatie blijkt dat sektegeweld een enorm veiligheidsprobleem veroorzaakt in Nigeria.

Uit bovenstaande landeninformatie blijkt tevens dat sektegeweld vooral voorkomt in het zuiden van Nigeria, waaronder de deelstaat Edo. Edo is de geboorteplaats en de voornaamste verblijfplaats van verzoeker in Nigeria. Daarnaast is het sektegeweld in Nigeria gebaseerd op principes van rivaliteit en wraakacties van verschillende sektes. De vechtpartij in 2013 heeft de reeds bestaande vete tussen de twee rivaliserende sektes alleen maar aangewakkerd. Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie aangaande de rivaliteit tussen verschillende sektes in Nigeria en in het bijzonder tussen de Eiye en de Ayiz-sekte.

Bovendien houdt de betreden beslissing geen rekening met het feit dat een vriend van verzoeker, N. E. O., aangevallen werd met een mes door sekteleiden. N. E. O. heeft besloten zich aan te sluiten bij een sekte om zichzelf te beschermen. Ook hij werd slachtoffer van sektegeweld. De ervaringen van de vriend van verzoeker, die ook betrokken is bij de sekte Ayiz, zijn relevant om de gegronde vrees van verzoeker te beoordelen. Een gegronde vrees voor vervolging moet niet uitsluitend gebaseerd zijn op de persoonlijke ervaringen van de verzoeker.

De ervaringen van mensen in de omgeving van de verzoeker, en zeker mensen in een vergelijkbare situatie, zijn ook zeer relevant. De ervaringen van de vriend van verzoeker maken de vrees van verzoeker gegrond dat hem hetzelfde lot staat te wachten bij een terugkeer naar Nigeria.

Vervolgens doet het feit dat verzoeker voor een bepaalde periode terugkeerde naar Nigeria geen enkele afbreuk aan de gegrondheid van zijn vrees. Verzoeker kan niet verweten worden dat hij na het incident van 2013 terugkeerde naar Nigeria. Verzoeker dacht immers dat de rust was gaan liggen tussen de sektes. Echter, verzoeker merkte dat het sektegeweld tussen de Eiye sekte en de Ayiz sekte nog volop gaande was. Verzoeker heeft Nigeria voor een tweede keer verlaten en is er sindsdien nooit meer heen gegaan. Sinds zijn definitieve vertrek uit Nigeria werden zijn vrienden aangevallen in het kader van sektegeweld. Ook werd de moeder van verzoeker gecontacteerd door leden van de Eiye sekte om te vragen naar verzoeker.

Vervolgens wordt verzoeker in de bestreden beslissing verweten geen beroep te hebben gedaan op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten. Echter, in zijn verklaringen geeft verzoeker aan dat hij vreest vervolgd te worden door de Nigeriaanse autoriteiten zelf, naast de Eiye sekteleiden (NPO 3, p. 8). Na het incident in 2013 werd verzoeker gezocht door de politie. Aangezien verzoeker thuis afwezig was, liet zijn huisbavin weten dat de politie bij hem langskwam. Verzoeker vertrouwt de Nigeriaanse politie niet, omdat het incident in 2013 een situatie met sekteleiden betrof. Om die reden zocht hij geen bescherming bij de Nigeriaanse autoriteiten. Het gebrek aan vertrouwen van verzoeker in de Nigeriaanse autoriteiten om hem voldoende bescherming te verlenen wordt bekrachtigd door landeninformatie. Uit het rapport van Amnesty International omtrent sektegeweld van 9 januari 2020 blijkt zeer duidelijk dat de Nigeriaanse autoriteiten er niet in slagen effectief op te treden tegen sektegeweld en voldoende bescherming te garanderen aan zijn burgers.

De beoordeling van de commissaris-generaal houdt geen rekening met het feit dat verzoeker maar liefst drie keer geïnterviewd werd, een omstandigheid die toelaat dat kleine tegenstrijdigheden binnensijpelen, dat verzoeker slechts een lage scholing heeft kunnen volgen en dat verzoeker kampt met mentale problemen na de dood van zijn broer en moeder en dat hij hiervoor psychologische ondersteuning krijgt (NPO 2, p. 10). Ondanks dat mentale problemen van verzoeker niet leiden tot bepaalde procedurele noden tijdens zijn persoonlijke onderhoud, moet de psychologische toestand van verzoeker wel in rekening gebracht worden bij een beoordeling naar zijn geloofwaardigheid. Des te meer daar verzoeker zelf aangeeft dat hij kampt met psychologische problemen. Dit is in de bestreden beslissing niet gebeurd. Het CGVS heeft zich onzorgvuldig gedragen. De beoordeling naar de geloofwaardigheid van verzoeker is te streng gebeurd door de commissaris-generaal en houdt geen rekening met de realiteit of de moeilijkheden waarin asielzoekers zich bevinden. Inconsistenties inzake tijdverloop, kleine tegenstrijdigheden of gebreken kunnen de geloofwaardigheid van een asielrelaas van een asielzoeker niet op een ernstige manier schaden, zo blijkt uit een rapport van het VN-Vluchtelingenagentschap omtrent het onderzoek naar de geloofwaardigheid van asielzoekers.

De laattijdige indiening van de asielaanvraag kan bovendien geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid. Artikel 10, § 1, van de Richtlijn 2013/32/EU schrijft voor dat de lidstaten ervoor zorgen dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan. Ook het hierboven vermelde rapport van het VN-Vluchtelingenagentschap bepaalt dat een laattijdige indiening van een asielaanvraag de geloofwaardigheid van de betrokken asielzoeker niet aantast. Verzoeker gaf een plausibele verklaring waarom hij zijn asielaanvraag pas na een jaar heeft ingediend. Toen verzoeker asiel aanvraag in Nederland werd bepaald dat Italië het verantwoordelijke land is onder de Dublin- Verordening. Verzoeker had schrik dat dit opnieuw zou gebeuren als hij een asielaanvraag zou indienen in België (NPO 2, p. 19).

In overeenstemming met artikel 10, § 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en het rapport van het VN-Vluchtelingenagentschap rechtvaardigt de plausibele verklaring van verzoeker de laattijdige indiening van zijn asielaanvraag en kan het zijn geloofwaardigheid niet aantasten.

Tenslotte, rekening houdend met het feit dat het asielrelaas van verzoeker als geloofwaardig wordt beschouwd en volledig in overeenstemming is met de algemene landeninformatie die relevant is voor zijn verzoek, dient verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend te worden in overeenstemming met artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker legde tevens zeven documenten neer ter staving van zijn asielverzoek. Overige documenten neerleggen ter bekrachtiging van zijn verklaringen waren onmogelijk voor verzoeker, gezien de aard van zijn vrees.

Tenslotte, indien geoordeeld wordt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor vluchtelingenstatus, *quod non*, toont dit verzoekschrift aan dat er bij een terugkeer naar Nigeria in hoofde van verzoeker een reëel risico bestaat op ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing oordeelt dat er in Nigeria, en meer bepaald in de deelstaat Edo, actueel geen reëel risico bestaat in hoofde van verzoeker om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of fysieke integriteit als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Om tot deze conclusie te komen baseert het Commissariaat-generaal zich op landeninformatie daterend uit 2021 die op het moment van de beoordeling reeds ouder is dan twee jaar. Nochtans schrijft artikel 10, § 3, b), van de Richtlijn 2013/32/EU voor dat beslissing over internationale bescherming gebaseerd moeten zijn op nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende bronnen. Van een zorgvuldige overheid mag verwacht worden dat een ingrijpende beslissing, dat een beslissing tot weigering tot toekenning van subsidiaire beschermingsstatus is, gemotiveerd wordt op grond van actuele bronnen.

Daarnaast verwijst de bestreden beslissing in geen geval naar het sektegeweld in Nigeria. Er werd uitvoerig verwezen naar het sektegeweld dat de Nigeriaanse gemeenschap teistert en dat vooral voorkomt in het zuiden van het land, waaronder de deelstaat Edo. Uit de recente landeninformatie uit deze paragraaf blijkt dat het sektegeweld een serieuze bedreiging vormt voor de veiligheid van de Nigeriaanse samenleving. Ook de Nigeriaanse autoriteiten zijn niet bij machte om deze bedreiging op te lossen of te verminderen.

Daar het sektegeweld de kern van de asielaanvraag van verzoeker vormt, schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht door geen enkele motivering omtrent het sektegeweld op te nemen in haar beoordeling naar de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker stelt dat hij drie keer geïnterviewd werd, een omstandigheid die toelaat dat kleine tegenstrijdigheden binnensijpelen, dat hij slechts een lage scholing heeft kunnen volgen en dat hij kampt met mentale problemen na de dood van zijn broer en moeder en dat hij hiervoor psychologische ondersteuning krijgt, is de Raad van mening dat deze omstandigheden de flagrante tegenstrijdige verklaringen niet verschonen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze correct de feiten weergeeft die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst, temeer dit ingrijpende gebeurtenissen zijn. Dat verzoeker drie keer geïnterviewd werd, doet hier geen afbreuk aan. Verzoekers lage scholingsgraad betekent niet dat hij niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven. Verzoeker brengt verder geen bewijs bij dat zijn cognitief geheugen op het moment van zijn aankomst in België, noch op enig ander moment tijdens de procedure dermate door zijn mentale problemen zou zijn aangetast dat hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekers verweer wordt niet aanvaard.

De Raad merkt op dat verzoeker, die sinds 3 januari 2020 in België verblijft, zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend, namelijk op 14 april 2021. Dit doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Het feit dat verzoeker vreesde te worden teruggestuurd naar Italië kan niet worden aanvaard als verschoning voor het laattijdig indienen van het verzoek, gezien dergelijke onzekerheid net kan worden opgeheven door het starten van een procedure tot het bekomen van internationale bescherming of een andere procedure tot machtiging om op het Belgisch grondgebied te verblijven.

Verzoeker moet verder de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, en bij gebrek aan andere dienstige motieven in het verzoekschrift, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Doorheen uw verklaringen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Nigeria -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden door sekteleden, alsook gearresteerd te worden door de Nigeriaanse politie (NPO2, p.19) omwille van een gevecht dat zich eind 2013 heeft afgespeeld op een werf waarbij u, uw vriend en sektelid M.(...), alsook andere sekteleden betrokken waren (NPO2, p.12, 15 + NPO3, p.3).

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat u, ondanks uw beweerde vrees voor vervolging naar aanleiding van een incident in 2013, toch bent teruggekeerd naar Nigeria. U verklaart in 2015 te zijn teruggekeerd naar Nigeria, omwille van uw voetbalcarrière en omdat u dacht dat alles was gaan liggen (NPO1, p.8 + NPO2, p.5). U verduidelijkt hierbij dat normaal gezien, in Nigeria, problemen met sekteleden na een tijdje afkoelen (NPO2, p.5). U stelt van april 2015 tot juni of juli 2016 in Nigeria te hebben verbleven (NPO3, p.8). In de eerste week na uw terugkomst in Nigeria verbleef u op Textile Mill Road bij E.(...) (NPO3, p.8-9). Na een straatgevecht tussen sekteleden waarbij u noch uw vriend betrokken waren besloot uw vriend dat jullie naar het dorp van zijn grootvader zouden gaan (NPO3, p.9). U verbleef in Iguoriakhi, bij de grootvader van uw vriend, van april 2015 tot aan uw tweede vertrek uit Nigeria in juni 2016 (NPO2, p.6). In Iguoriakhi hielp u de grootvader van uw vriend, bewerkte u veld voor anderen en stelt u geen problemen te hebben gekend (NPO3, p.10). U verklaart dat er vóór uw tweede vertrek uit Nigeria in 2016 niets is gebeurd (NPO2, p.17). Het feit dat u terugkeert naar uw land van herkomst waar u beweert een gegronde vrees te hebben voor vervolging relativeert reeds de door u naar voren geschoven vervolgingsfeiten en de vrees die daarmee

gepaard gaat. De vaststelling dat u verklaart na een gevecht tussen sekteleiden waarbij u noch uw vriend betrokken waren (NPO3, p.9), naar Iguoriakhi te zijn vertrokken en daar ruim een jaar zonder enige problemen te hebben verbleven (NPO3, p. 10), leidt bovendien slechts tot de conclusie dat u Nigeria in elk geval in 2016 geenszins verlaten heeft naar aanleiding van een concrete vrees voor vervolging of risico op ernstige schade.

Verder kan het CGVS niet inzien waarom u in 2013 Nigeria heeft verlaten.

4 à 5 dagen na het incident op de werf (NPO3, p.5) werd u gebeld door uw huisbazin die u louter meedeelde dat sommige jongens naar uw verblijfplaats op Ogie Street 14 kwamen (NPO3, p.4-5). Op dezelfde avond werd u ook door uw buurman gebeld die u vertelde dat sommige jongens u zochten en dat hij wist hoe laat het was (NPO3, p.5). Deze buurman raadde u aan om niet naar huis te komen (NPO3, p.5). U bevond zich op dat moment bij uw schoonzus waar u naartoe trok voor de verzorging van uw oog (NPO2, p.9 + NPO3, p.4-5). U antwoordde uw buurman dat u zich op een veilige plaats bevond (NPO3, p.5). 2 à 3 dagen na de laatste telefoon van uw buurman kreeg u opnieuw een oproep van hem met de boodschap dat ze waren teruggekomen (NPO3, p.5). Het CGVS merkt hierbij op dat u niet aanwezig was wanneer sommige jongens een bezoek brachten aan uw verblijfplaats. Dat sommige jongens naar u vroegen, vernam u via via en dit is niet zwaarwichtig genoeg om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, wat wordt bewezen door het feit dat u ook nog 3 dagen bij uw schoonzus verbleef tot uw vertrek uit Nigeria (NPO2, p.9-10). Via via vernam u dus dat mensen naar u zochten, doch verklaart u nooit persoonlijk te zijn benaderd door Eiye leden (NPO2, p.17). Dat de mensen u zochten in verband met het incident met M.(...), is bovendien slechts een veronderstelling, gebaseerd op de vaststelling dat er voor het incident op de bouwwerf niemand naar u vroeg en erna wel (NPO3, p.11).

Bovendien deed u geen beroep op de autoriteiten in uw land van herkomst om deze bezoeken aan uw adres aan te geven noch om uw zaak op te volgen. U stelt geen aangifte te hebben gedaan, omdat de politie op zoek was naar u en u wist dat ze u zou arresteren (NPO2, p.17). U verduidelijkt dat de politie kon denken dat u ook een sektelid was, en dat, wanneer ze dit te weten komt, ze je niet vrij laat, tenzij je geld hebt (NPO2, p.18). Desondanks bent u gehoord geweest door de politie in verband met het incident op de werf en vertelde u hen wat er was gebeurd (NPO2, p.12 + NPO2, p.14). U zocht echter, na uw vertrek uit Nigeria, geen contact met de Nigeriaanse politie (NPO3, p.8 + NPO3, p.12). Nochtans kan er van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat hij zijn situatie in zijn thuisland opvolgt, zeker wanneer een zaak lopende is bij de politie (NPO3, p.12). De desinteresse die u in informatiegaring over uw zaak demonstreert lijkt weinig congruent met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden.

Bovendien blijken uw verklaringen betreffende het incident op de bouwwerf en de ondervraging door de politie niet geloofwaardig te zijn. Zo past u de timing van verschillende gebeurtenissen naargelang het onderhoud aan. Aanvankelijk stelt u dat het incident op de werf plaatsvond op 12 december 2013 (NPO2, p.15). Tijdens het derde onderhoud stelt u niet goed te zijn in het herinneren van data, maar verklaart u uiteindelijk toch te weten dat het op 4 of 5 december was (NPO3, p.6). Er kan door het CGVS niet worden ingezien waarom u de exacte datum tijdens het vorige onderhoud nog zou weten en tijdens het derde onderhoud plots niet meer, en waarom u bovendien tijdens datzelfde laatste onderhoud de datum wijzigt naar 4 of 5 december, zeker aangezien u de protection officer spontaan corrigeerde tijdens het tweede onderhoud en specifiek aangaf dat het gevecht op de bouwwerf op 12 december 2013 plaatsvond (NPO2, p.15).

Daarnaast past u ook de timing van de ondervraging door de politie aan. Gesteld dat het incident op de werf op 12 december 2013 plaatsvond (NPO2, p.15) verklaart u ondervraagd te zijn geweest door de politie op 14 of 15 december 2013 en één week later opnieuw te zijn uitgenodigd per telefoon voor een verhoor waar u verder geen gevolg meer aan gaf (NPO1, p.11 + NPO2, p.8-9).

U verandert deze vorige verklaring wanneer u tijdens het derde onderhoud stelt dat het incident zich op 4 of 5 december op de werf afspeelde (NPO3, p.6), u 3 dagen later of 2 nachten later voor de eerste keer werd gehoord door de politie (NPO3, p.5-6) en u uiteindelijk pas na 2 à 3 weken opnieuw én per telefoon werd uitgenodigd door de politie (NPO3, p.7). Het feit dat u zowel het incident op de werf als uw ondervraging door de politie verschillend in de tijd situeert naar gelang het onderhoud doen reeds vermoeden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw betrokkenheid bij het incident op de werf, laat staan bij uw ondervraging door de politie en de daaropvolgende uitnodiging voor verhoor.

Uw tegenstrijdige verklaringen over uw vlucht vanop de werf maken uw betrokkenheid bij het incident op de werf nog meer ongeloofwaardig. Tijdens het tweede onderhoud op het CGVS verklaart u namelijk gevlucht te zijn met N.(...), M.(...) en P.(...) (NPO2, p.14). U past echter deze vorige verklaring, waarin het initieel over 4 personen in totaal ging, aan tijdens uw derde onderhoud voor het CGVS. Daar stelt u plotsklaps dat het over

5 personen in totaal gaat en verandert u bovendien de namen van deze personen waarmee u bent gevlucht. Zo heeft u het tijdens uw derde onderhoud over M.(...), C.(...), S.(...) en P.(...) (NPO3, p.3). U maakt hier dus geen melding meer van N.(...) en stelt expliciet dat er geen andere personen zijn gevlucht dan diegenen die u heeft opgesomd (NPO3, p.3). Geconfronteerd met deze verschillen in het aantal personen waarmee u bent gevlucht en de namen van deze personen, stelt u slechts dat N.(...) daar niet bij was, er geen deel van uitmaakte (NPO3, p.12), maar geeft u geen afdoende verklaringen voor deze duidelijke tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor het CGVS.

Wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw betrokkenheid bij het incident op de werf en de ondervraging door de politie nog meer uitholt is het door u neergelegde document. Het betreft een politieverlag waarin F.(...) O.(...) een geval van moord/cultisme rapporteerde bij de politie op 12 december 2013 (zie groene map in administratief dossier + NPO2, p.18). Wat meteen opvalt is dat er nergens in het verslag melding gemaakt wordt van de datum waarop het incident op de werf zich afspeelde. Er wordt wel melding gemaakt van het feit dat u op 14 december 2013 werd ondervraagd en na 3 uur werd vrijgelaten, toen bleek dat u niet betrokken was bij "de daad". Deze laatstgenoemde vermelding is op zich al vreemd, aangezien het politieverlag werd opgesteld op 12 december 2013 en de ondervraging pas later, namelijk op 14 december 2013 plaatsvond. Ook staat er in het verslag dat de politie u, na enkele dagen, een uitnodigingsbrief stuurde zodat u zich zou melden bij het politiebureau, terwijl u eerder voor het CGVS verklaarde telefonisch op de hoogte te zijn gesteld door de politie (NPO2, p.9). Deze passage in het politieverlag stemt dus niet overeen met uw eerdere verklaring die u aflegde voor het CGVS over de uitnodiging die u ontving van de politie.

Het CGVS merkt op dat het politieverlag dat u neerlegde voor het CGVS, en dat bovendien een document van een officiële instantie is, toch wel erg slordig werd opgesteld. Dat bewijst ook het abrupt gebruik van de ik-vorm in dit verslag, en dit terwijl het politieverlag is gebaseerd op verklaringen van F.(...) O.(...). De eerste keer werd er in de ik-vorm geschreven wanneer er sprake was van betrokkenheid bij het gevecht op de werf. Ervan uitgaande dat het hier nog om F.(...) O.(...) gaat (de persoon die de verklaringen aflegde aan de politie op 12 december 2013), is dit zeer opmerkelijk te noemen, omdat u voor het CGVS stelt dat F.(...) niet betrokken was bij het incident op die bouwwerf (NPO3, p.14). Het kan natuurlijk ook over uw eigen betrokkenheid bij het incident gaan, maar ook dan blijft het vreemd dat de ik-vorm in het politieverlag wordt gebruikt, daar waar eerder steeds in de derde persoon werd geschreven. In het politieverlag staat er ook expliciet "I O.(...) J.(...)", hoewel er eerder, maar ook later in dit verslag in de derde persoon, namelijk in naam van F.(...) O.(...) wordt geschreven.

Ook uw verklaringen over de manier waarop u aan dit politieverlag bent geraakt zijn niet aannemelijk. U stelt aanvankelijk dat G.(...) u in contact bracht met J.(...) O.(...), een politiemedewerker die u niet kent (NPO2, p.11). Tijdens het derde onderhoud op het CGVS verklaart u plots dat G.(...) voor de politie werkt, J.(...) uw vriend is en dat het J.(...) was die u in contact heeft gebracht met de inspecteur (NPO3, p.15). Deze intern tegenstrijdige verklaringen over het verkrijgen van het politieverlag komen de geloofwaardigheid van de beweerde feiten en hun nasleep alweer niet ten goede. Bovenvermelde vaststellingen over het door u neergelegd document leggen de incoherenties bloot tussen het document en uw verklaringen voor het CGVS en halen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit.

Ook uw beperkte kennis over één van de actoren van de vervolging, namelijk de Eiye sekteleden, bevestigt dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas en de daarmee samenhangende vrees voor vervolging door hen. Er werd u gevraagd waarom u denkt dat de mensen die naar de werf zijn gekomen waarschijnlijk ook sekteleden zijn (NPO2, p.15). Hierop stelt u dat het probleem ontstond door 2 verschillende sektes en dat M.(...), bij aanvang van het gevecht, de code van zijn sekte (Ayiz) riep, namelijk "Ajabrakata" en dat de andere personen de code van hun sekte (Eiye) riepen (NPO2, p.15-16). Toch kan u zich de code van de andere sekte niet herinneren (NPO2, p.15). U verklaart nochtans dat het Eiye was die u zocht en dat u het onderscheid tussen de sektes kan maken, omdat u op straat opgroeide (NPO2, p.16 + NPO3, p.4). U hierop gevraagd hoe u het onderscheid maakt, verklaart u dat, wat ze roepen anders is, herhaalt u dat het bij Ayiz "Abrakadabra" is, maar valt het ook op dat u het verschil met de andere sekte niet kan verwoorden (NPO2, p.16). Bijgevolg toont u in het geheel niet aan hoe u dan ontdekte dat de personen die aanwezig waren op de werf, die het gevecht veroorzaakten én die uw vervolgers zijn, Eiye sekteleden zijn. U kan uw bewering dat u het 'weet en kan zien, omdat u op straat opgroeide' (NPO2, p. 16), dus geenszins hardmaken.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend. U gevraagd waarom u pas een verzoek om internationale bescherming indiende op 12/04/2021, hoewel u reeds in België bent aangekomen op 3/1/2020, stelt u dat er u in Nederland werd gevraagd om naar Italië terug te gaan, u bang was en u niet naar Italië wilde terugkeren (NPO2, p.19). U stelt expliciet dat u illegaal wilde blijven en nog geen asielaanvraag indiende, maar in die periode wel wat klusjes deed (NPO2, p.19). Dit is echter geen afdoende reden voor dit laattijdig verzoek om internationale bescherming. Het feit dat u meer dan één jaar heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, bevestigt nogmaals

en ten overvloede dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor vervolging.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissarisgeneraal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State waar u geboren bent en tevens heeft gewoond (zie ‘verklaring DVZ’, p. 6 en NPO1, p. 5-7 + NPO2, p.3-6), actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake het sektegeweld en georganiseerde criminaliteit in Nigeria, maar brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Bovenal is deze informatie van louter algemene aard en heeft deze geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP